

Het wetsvoorstel gaat uit van een te beperkt areaal aan stikstofgevoelige habitats, zoals aangegeven op de begeleidende kaart. Natura-2000 gebieden die onder de Vogelrichtlijn vallen maar niet onder de Habitatrichtlijn, worden onterecht beschouwd als niet-stikstofgevoelig. Ook biotopen van vogels worden aangetast of vernietigd door een teveel aan stikstof. Stikstofdepositie in wetlands en schraalgraslanden schaden het biotoop van vogels, waaronder kwalificerende soorten als bijvoorbeeld de Kwartelkoning.

In de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat "verbetering van de condities en herstel van de natuur in de Natura 2000-gebieden randvoorwaardelijk is " en vervolgens: "Daarmee geeft het kabinet concreet invulling aan de continue verplichting uit de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn om de landelijke staat van instandhouding te verbeteren", onder verwijzing Artikelen 2, 3 en 4 Vogelrichtlijn en artikel 6, eerste lid, Habitatrichtlijn.

Derhalve dienen in het wetsvoorstel ook de stikstofgevoelige habitats binnen de Natura 2000-vogelrichtlijngebieden bescherming te genieten en kunnen zij niet worden uitgesloten om de enkele reden dat deze Natura 2000 gebieden niet onder de habitatrichtlijn vallen. De wet moet worden verruimd tot alle stikstofgevoelige habitats, ook degene die aanwezig zijn in de vogelrichtlijngebieden.